

ЦК ЛКСМ України повідомляє, що відкриття XXIV з'їзду комсомолу України відбудеться 5 квітня 1982 року о 10 годині ранку в приміщенні Палацу культури «Україна» (вул. Червоноармійська, 103).

**КОМСОМОЛ —
ЦЕ ЮНІСТЬ
КРАЇНИ!**

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 3 квітня 1982 року • № 40 (3080) • Ціна 2 коп

Кіровоградська обласна
об'єднана ін. Н. У. Круцької
Інв. 14

МОЛОДИХ СЕРДЕЦЬ ГОРІННЯ

І. ШЕВЧЕНКО, перший секретар обкому ЛКСМ України.

Визначною подією в житті молоді республіки стане XXIV з'їзд комсомолу України, який відкривається післязавтра. В обставині високого політичного піднесення і трудового ентузіазму зустрічає його комсомолія Кіровоградщини. Юнаки і дівчата, натхненні історичними рішеннями XXVI з'їзду КПРС, ділом відповідності на рішення листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС, постанову ЦК КПРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», ударною працею і відмінним навчанням прагнуть довести свою відданість партії Леніна.

Справжньою школою трудового і політичного гарту, випробування на зрілість стала для молодих кіровоградців трудова вахта на честь з'їзду комсомолу, яку несуть понад 1000 комсомольсько-молодіжних колективів, більше 100 тисяч трудівників міст і сіл області.

Правофланговим ударної вахти стали: комсомольсько-молодіжні бригади плавильників Світловодського заводу чистих металів (бригадир — лауреат премії Ленінського комсомолу М. О. Петров, групкомсорт В. В. Прокопчук), КМК слюсарів-механіків цеху № 5 Кіровоградського заводу радіовиробів (бригадир І. І. Яценко, групкомсорт А. В. Букеев) швачка-пошивного цеху № 5 Кіровоградського швейного об'єднання О. В. Савущенко, котрі напередодні з'їзду комсомолу республіки рапортували про виконання завдань чотирьох місяців північного року.

У ході трудової передз'їздової вахти народи-

лося багато цінних ініціатив, починів. Так, комсомольсько-молодіжні бригади токарів механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка», яку очолює Леонід Бобошко, зобов'язалася до славного ювілею союзу наших республік виконати виробничий план двох з половиною років, а п'ятирічку завершити за чотири роки. Кожен член цього колективу поставив собі за мету — працювати з особистим клеймом. Ініціативу токарів підхопили молоді виробничники і міста Кіровограда, і області. Сотні їхніх послідовників встановили на честь з'їзду нові трудові рекорди, очолюючи змагання колективів за перехідні Червоні прапори і призи обкому комсомолу та імені славних земляків — двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, двічі Героя Радянського Союзу Л. І. Попова і Героя Соціалістичної Праці П. Т. Громіччука.

XXVI з'їзд КПРС чітко визначив завдання: «Економіка повинна бути економічною». І комітети комсомолу області, виконуючи це завдання, намагаються виявити нові резерви виробництва, підвищити ефективність і якість роботи. Значно оповилася основні виробничі фонди, в першу чергу в галузях, які визначають науково-технічний прогрес — машинобудуванні, приладобудуванні, електротехнічній промисловості, кольоровій металургії. Комсомольські організації промислових підприємств взяли шефство над 35 видами продукції, які представлені для атестації на Знак якості. 1,5 тисячі молодих виробничників (Закінчення на 2-й стор.).

РЯДОК У РАПОРТІ

Традицію збережемо

Для нашого комсомольсько-молодіжного колективу виконувати річний план у жовтні-листопаді уже стало традицією. Цього року нам збільшили річне завдання майже удвоє — у дію вступив новий потужний кондитерський цех, збудований за останнім словом техніки, — але традицію ми не збираємось порушувати: до жовтневих свят виготовимо 310 тонн торти, тістечок, інших кондитерських виробів.

Сьогодні рапортуємо: зобов'язання, взяті до дня відкриття роботи XXIV з'їзду ЛКСМ України, ви-

конано — трудящі нашого та сусідніх районів отримали понад 80 тонн смачних кондитерських виробів.

Члени КМК кондитерського цеху Новоархангельського райхарчокомбінату.

Зеленій, наша ниво!

Ми, комсомольці і молоді Бобринського СПТУ № 2, напередодні відкриття XXIV з'їзду ЛКСМ України рапортуємо: у змаганні «Твоє перше сім'я», присвячене республіканському комсомольському форуму, взяли активну участь усі без винятку учні училища. На 500-гектарній ділянці підсобного господарства СПТУ ми зобов'язалися висіяти ячмінь у стислі агротехнічні строки. І слова свого дотримали!

ПІДТРИМАЛИ ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

На заклик бригади токарів механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» — ширше розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань 1982 року і одиннадцятої п'ятирічки, зробити кожен день днем найвищої продуктивності праці підкупилися багато комсомольсько-молодіжних колективів Кіровограда. Тільки на «Червоній зірці» ініціативу бригади, яку очолює Леонід Бобошко, підтримав 21 КМК.

Ударно працюють нині молоді виробничники підприємств легкої промисловості. Комсомольсько-молодіжні колективи виробничого швейного об'єднання, взуттєвої фабрики підтримали ініціативу передовиків КМК республіки про проведення 22—31 березня тижня найвищої продуктивності праці і якості роботи і присвятили його відкриттю XXIV з'їзду комсомолу України. А комсомольці і молоді панішної фабрики вирішили і в дні робо-

ти комсомольського форуму працювати з найвищою продуктивністю. Приклад комуністичного ставлення до праці подає швачка виробничого швейного об'єднання Ольга Савущенко, на календарі якої сьогодні тразень 1983 року. До дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ вона зобов'язалася виконати план двох з половиною років п'ятирічки.

О. ОЛІЙНИК,
інструктор
Кіровоградського міського
комсомолу.

Від'їзд делегатів

Учора, 2 квітня, делегація Кіровоградської обласної комсомольської організації відбула до столиці Радянської України міста Києва для участі в роботі XXIV з'їзду ЛКСМУ.

Перед від'їздом делегати зустрілися із членами бюро обкому комсомолу та бюро обкому Компартії України.

У парку імені Леніна до підніжжя

пам'ятника вождів вони поклали живі квіти.

На залізничному вокзалі відбувся мітинг. Делегати з'їзду запевнили 145-тисячний загін комсомольців Кіровоградщини, що виправдають їхнє високе довіря.

З напутнім словом виступив ветеран комсомолу, делегат VIII з'їзду ВЛКСМ Ілля Борисович Марков.

МОЛОДИХ СЕРДЕЦЬ ГОРІННЯ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

трудяться з особистим клеймом чи особистою гарантією якості.

Покликала в поле хліборобів трудова весна. У боротьбу за високий урожай другого року одинадцяті п'ятиріччя включилися і молоді механізатори. Значно збільшилася кількість комсомольсько-молодіжних колективів, які вирощуватимуть на 22550 гектарах цукрові буряки за індустріальною технологією. Комсомольською турботою стало й вирощування за новою технологією кукурудзи. Одержати її 50-центнерний урожай з кожного з 26 тисяч гектарів — справа честі молодих кукурудзоводів області.

Натхненною працею сільська молодь Кіровоградщини відповідає на заклик XXVI з'їзду КПРС — перетворити тваринництво в ударний фронт. З кожним роком збільшується кількість молодих доярок, котрі долають тридцятип'ятиріжні надроби молока. Катерині Галан з колгоспу «Ленінським шляхом» Новоархангельського району, Євдокії Кравченко з радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району, які недавно нагороджені високими урядовими нагородами, Ніні Панченко з колгоспу імені Леніна Устинівського району довірено представити загиб кращих молодих тваринників області на XXIV з'їзді комсомолу України.

Важливу роль у виконанні завдань, поставлених перед областною комсомольською організацією, відіграє діяльність штабів «Комсомольського прожектора». Загін комсомольських «прожектористів» об'єднує сьогодні майже 18 тисяч молодих трудівників області. Економія металу і бережливе ставлення до хліба, дотримання правил радянської торгівлі і впровадження у виробництво нових технологій, методів роботи — ось тільки деякі напрями діяльності «Комсомольського прожектора».

Програма капітального будівництва, яку визначив XXVI з'їзд КПРС, вимагає дальшого вдосконалення комсомольського шефства над важливими народногосподарськими об'єктами. На спорудження корпусів заводів тракторних гідроагрегатів, чавуноливарного, «Червоної зірки», ПКТ «Грутомаш», оголошених рішенням XXII обласної комсомольської звітно-виборчої конференції ударними, на будівництво цукрозаводу в с. Липняжка Добровеличківського району відправилася

перші добровольці. А напередодні з'їзду 80 комсомольців області направлено в складі республіканського і Всесоюзного будівельного загону на шахті Донбасу та будови Нечорнозем'я.

Вся діяльність комітетів комсомолу, первинних комсомольських організацій повинна бути спрямована на формування покоління людей політично активних, які знають свою справу, люблять і вміють працювати, завжди готові до захисту Батьківщини. Основна форма ідейного загартовування працюючої молоді — мережа комсомольського політичного навчання і економічної освіти. У шкільному навчальному році відповідно до рекомендацій ЦК ВЛКСМ впроваджена нова чітка організаційна структура політмережі, що дозволило охопити навчанням 40,5 тисячі юнаків та дівчат. Справжніми центрами живої партійної думки та слова стали школи і семінари в багатьох комсомольських організаціях Кіровограда, Олександрії, Долішнього та Голованівського районів. Студенти шкіл комсомольського політнавчання Знаменського локомотивного депо у ході передз'їздовського змагання виступили ініціаторами почину: «Кожен студент — передовик виробництва». Його підтримала і успішно втілює в життя більшість комсомольських організацій області.

З особливим почуттям зустрічає XXIV з'їзд комсомолу України червоногастуна юна Кіровоградщини. Адже він проходить напередодні 60-річного ювілею Всесоюзної піонерської організації, яка носить ім'я В. І. Леніна. Беручи активну участь у Всесоюзному марші «Піонери всієї країни в справі Леніна вірні», чимало піонерських дружин і загонів домоглися звання правофлангових. Широко відомо дослідницька робота наукового географічного товариства школи № 30 м. Кіровограда, ефективна робота гуртків «Учись — учись» Гайворонської школи № 5, ініціатива учнів Комішуватської середньої школи Новоукраїнського району «Свято шанувати і берегти хліб — народне багатство».

Інтереси справи вимагають значного підвищення рівня роботи первинних комсомольських організацій, щоб вони стали надійними помічниками партії у здійсненні господарського і культурного будівництва. Кожен комсомолец повинен проявляти відповідальність і дисциплінованість, організованість, віддавати всі сили, знання і енергію виконанню величезної програми Комуністичної партії.

1.

Ну що він тоді міг? Зовсім небагато. Але так уже звик — за все братися («дайте, я сам!»). Рукам сили вистачало, а от уміння... «Нічого, — задоволював себе, — не сьяті горшки ліплять...» Вийшло — таки справді не сьяті.

Дядько Іван, проходячи повз його трактор, кидав ніби між іншим:

— Ну то як воно, хлопче!

— А що? насторожено дивиться на дядька. — Все нормально!

— Хто ж каже, що нормально? — лукаво усміхається дядько. — Я про інше: чи не пособив би ти мені трохи...

— А чого ж, — каже Микола стримано (це щоб не виказати радості, що хвилює залила груди), — можна!

І простеє слідом за дядьком неспішним, упевненим кроком досвідченого хлібороба...

— Ну от і все! — скаже дядько, вибираючись з-під трактора. — Спасибі, козаче! Та вже ж і спритний ти до цього діла! То якщо треба, і я тобі вже у чомусь допоможу...

Отак було тоді, в перші дні. І була то лише азбука. А як скоро відчув Микола, що він тут, у цьому селі, не один! Що кругом нього свої, близькі люди, і що він разом з ними. І в радощах своїх, і в прикродах.

Обсипалося повітря з дерев листя (по одному листочку все, а нападало стільки!). І помалу тоншав календар, все менше погожих днів лишаючи хліборобам. Був кінець жовтня — пора, котру великий поет назвав «очей зачаруванням». І гули потужні мотори в полі день і ніч, вносячи у тиху музику осіннього в'янення новий, оптимістичний настрій.

Микола йшов додому після одного такого робочого дня, і все в ньому співало. Не тільки тому, що вперше перевиконав норму (ненабагато, правда, але — пер-е-ви-ко-нав!), не тільки тому, що його ім'я написали на дошці передовиків (Музафаров М. С. виконав завдання на стільки-то процентів). Було в його настрої щось більше, глибше, ніж просто задоволення від особистих успіхів. Як у тому вірші, що чув недавно по радіо:

Дихає осінь, дихає світ
Машини дихають
по кісточці у листі...
Нам випала доля
лінійками зрести
На сизому вітрі,
на синьому хисті.
Диха Вітчизна
в розльоті бріа—

Хлопець з вулиці Радянської

ДЕЛЕГАТ КОМСОМОЛЬСЬКОГО З'ЇЗДУ

Микола МУЗАФАРОВ

— механізатор комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Прапор комунізму» Олександрівського району, групкомсорт колективу.

Рік народження — 1958-й.

Член КПРС.

Делегат XXIV з'їзду ЛКСМ України.

Донор планети
з тривожною кров'ю,
Дихає зрілість моя
на зорі
Землю кричевою
і цукровою...

2.

— Маріє-е-е! — голос у молодіці був дзвінкий і сильний, так що легко долає ті кілька сот метрів, що розділяли їх... — Маріє! Тут Сашко ось каже, що... — але пружний вітер, що налетів раптом, підхопив останні слова та й поніс десь на протилежний край поля.

— А що там таке, Ганусю? — Марія Петрівна відклала вбік сумку з херцями (тільки налаштувалася обідати). — Що стряслося?

— Та кажу... — долинуло до неї. — Твій... з армії... приїхав-а-ав!

... Він сидів навпочіпки

біля старенької похилої лавки у дворі (ніжки за два роки встигли струхлявіти) і тесав нові дощечки. Веселий перестук сокири відлунував аж на другому кінці вулиці.

— Синочку! — не сказав, а скоріше видихнула мати.

Він оглянувся. На розпашілому від роботи обличчі — такі незвичні для матері буса. Чорний густий чуб хвилює спадає на чоло.

— Здрастуй, мамо!

3.

Микола прийшов до тракторної бригади рановранці. І першим, кого зустрів, був дядько Іван. Привіталися за руку.

— А ти змужнів! — зауважив Іван Степанович,

окинувши хлопця прискіпливим поглядом...

Кажуть: скоро казка мовиться, та не скоро діло робиться. Дні минали за днями. І кожен був сповнений роботи напруженої, невтомної. Весну зміняло літо, слідом за ним приходила осінь. Не один Микола, вся їхня комсомольсько-молодіжна бригада жила щорічними весняними, літніми та осінніми турботами — і звичними, і щоразу неповторними. Хлопці злилися з тими турботами.

Вирости на тракторному стані новий пункт технічного обслуговування, бригадний будинок. Прийшла до бригади нова молодь. Миколу вже на той час прийняли в партію. До речі, першим рекомендував його до вступу в члени КПРС І. С. Таранець, партгрупорг бригади.

4.

— Миколо, — питаю, — скажи по щирості, що для тебе значить твоя бригада?

Якусь мить він мовчить. Потім широко усміхається й відказує:

— Тут — мої друзі, моя робота, яку люблю. Тут — моя земля...

Весняний вітер налетів з поля і розкуйовдив його густого чорного чуба.

Я дивився на Миколу Музафарова і думав про хлопців, про яких він щойно розповідав мені. Про листи, що їх так часто приносить йому пошта з далеких військових частин від Сергія Лелеки та Григорія Меташова. («Буває, не встигаю й відповідати, бо робота. Так хлопці не ображаються, розуміють що й до чого, адже самі до армії працювали в бригаді...»). Я думав про хлопців з очолюваної Миколою механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи, котрі зобов'язалися цього року виростити й зібрати по 40 центнерів зерна качанистої на кожному з 180 гектарів. («Торік мали по тридцять, — казав Микола, — але ж то була перша проба індустріального методу. Тепер і досвід маємо, і техніка в основному готова»).

... Ось він сидів за кермом свого ЮМЗ-6, і агрегат рушав. А слідом за ним лишається в землі те зерно, що завтра стане зерном. І зазеленіє тоді буйно це поле, по одній бік якого — рідна його Костянтинівка, по іншій — Косівка, що теж стала йому рідною. Там живе він на вулиці Радянській. І все це — часточка нашої багатої й родючої радянської землі, що простяглася від Карпат і до Тихого океану.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

Олександрівський район.

РИТМ
П'ЯТИРІЧКИ

ВИСОТИ КОЛЕКТИВУ

На знімку: бригада намотувальниць В. Непомнячої. В центрі — бригадир із бункетом квітів.

Їх двадцять дві дівчини. Симпатичні, у білих халатах і акуратно пов'язаних хустинках. Це — комсомольсько-молодіжна бригада намотувальниць Кіровоградського заводу радіовиробів. Це — двадцять дві ланки одного надійного ланцюга, що міцною дружбаю скріплює колектив, який очолює Валентина Непомняча.

Саме дружба допомагає намотувальницям долати крутосходи заводських буднів, сягати нелегких вершин трудових перемог. Остання вершина — перше місце у змаганні між молодіжними колективами у своїй галузі.

Щозмінне перевиконання виробничого плану стало для них нормою. До речі, 97,5 процента продукції колектив здає лише високої якості.

Є у них і своєрідні суперники по змаганням — дев'ятикласники Кіровоградської середньої школи № 32. Змагаються

вони під девізом: «Клас — без двійок, бригада — без браку». Перед ведуть поки що дівчата Валентини Непомнячої.

Те, що сьогодні в бригаді працюють три випускниці згаданої школи Валентина Воробей, Людмила Осадча та Ольга Холодій, красномовно свідчить про міцний зв'язок між шефами і підшефними.

«А ще, — говорить комсорт бригади Людмила Шинченко, — ми готуємось до відповідального екзаммену на зрілість нашого колективу. Скоро будемо працювати за єдиним нарядом з оплатою за кінцевим результатом. Це — ще одна висота, яку конче треба подолати».

Скільки у них попереду ще буде підкорених висот. І за кожною обов'язково стоятиме дружба колективу.

В. ВАСИЛЕНКО.

ПАМ'ЯТЬ

НАМ ВИПАЛА
ЩАСЛИВА
ДОЛЯ

Юність... Щаслива, незабутня пора. Часто згадую свої комсомольські роки. Сутужно жилося нам, молодим робітникам, у буремні двадцяті. Громадянська війна, голод, розруха... Працювати нерідко доводилося по дві-три зміни підряд. Нічого, трималися, і не було, мабуть, на землі людей щасливіших від нас. Окрилювала тоді людей безмежна віра у соціалістичне завтра.

...Травень 1920 року. Перша загальноміська конференція робітничої і червоноармійської молоді. Я — делегат від профспілки металістів. Багато питань — злободенних, важливих — довелося вирішувати нам. Конференція постановила: всім делегатам вступити в лави Російської Комуністичної Спілки Молоді. Так я став комсомольцем.

Пізніше, закінчивши губ-радпартшколу, я був направлений на керівну комсомольську роботу у західні області України. Там допомагав організовувати перші осередки, брав участь у ліквідації залишків банд українських буржуазних націоналістів.

Коли подумки гортаю сторінки свого життя, завжди приходжу до висновку — все воно пов'язане з комсомолом. Комсомол рекомендував мене і на партійну роботу.

Під час Великої Вітчизняної війни я був замполітом полку. І завжди, навіть у найтяжчі хвилини, знав: комсомольці не підведуть.

Не підводять вони нас, ветеранів, і тепер, у прекрасні мирні дні. Бачу це, зустрічаючись з молоддю промислових підприємств міста, свого рідного заводу «Червона зірка». Комсомолец 80-х — це людина освічена, ерудована, це трудівник, новатор, опора нашої партії, Вітчизни. Я радий, що юнь зростає такою якою ми хотіли її бачити, борючись за комуністичні ідеали.

Л. ЗАЙЦЕВ,
комсомолец 20-х років.

ПАСАЖИРИ теплоходів, які пливають униз по Дніпру, завжди милуються красивими суднами і шлюпками, що вишкучались у нижньому б'єрі Світловодського шлюзу. Це — водна станція дитячої флотилії міського клубу юних моряків. Господарюють тут закохані в море романтики, котрі мріють служити на флоті.

Очолює флотилію колишній моряк В. М. Штурмін. Четверть віку віддав він службі на підводних човнах і зберіг у серці вірність морю. А тому Володимир Миколайович охоче возиться з юними моряками, яких у клубі понад 200 чоловік. До їх послуг — чудово обладнані класи судноводіння, мотористів і радіотелеграфістів. Є тут навігаційні прилади, діючі радіостанції, подаровані флотилії командуванням Червонопрапорного Чорноморського флоту.

Гордість флотилії — навчальні судна «Юнга», «Чекіст», «Меридіан» і «Герой «Спартак». Останнє — флагман флотилії.

Назване воно на честь підпільної комсомольської організації, що діяла в роки Великої Вітчизняної війни у селі Красногірці Голованівського району.

Щодня приходять у свій клуб учні з усіх шкіл міста. Судноводії під керівництвом колишнього моряка Чорноморського флоту комуніста Анатолія Олександровича Кривошеєва вивчають навігацію, знайомляться з будовою різних типів суден. Майбутні мотористів готують колишній каравел Євген Михайлович Кострубагов. Радіоператорів наз час учасник Великої Вітчизняної війни, підполковник запасу, колишній військовий з'язківцеві Веніамін Васильович Савінов.

З ДОПОМОГОЮ курсантів обладнано радіоклас, що відповідає найсучаснішим вимогам. В класі 20 робочих місць, де навчається 40 хлопчиків та дівчаток. До їх послуг — телеграфні ключі, головні телефони, короткохвильові приймачі і пе-

Одне із найважливіших завдань комсомолу республіки — підготовка юнацтва до захисту Батьківщини. Необхідно постійно вдосконалювати військово-патріотичне виховання молоді, примножувати славні традиції шефства комсомолу над армією і флотом...

(З промови першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського на ХХІІІ з'їзді ЛКСМУ).

Романтики

редавачі, три ультракороткохвильові радіостанції Р-609, магнітофони, схеми і плакати з радіотехніки, макети електронних ламп.

Дівчі на тиждень радистки займаються улюбленою справою. Вони вправляються у швидкості приймання і передачі радіограм на слух, вивчають правила радіообміну і основ електрорадіотехніки з тим, щоб у літню плавальну практику, коли курсанти підуть на кораблях флотилії у далекі походи по морях Дніпровського басейну, безперебійно забезпечувати зв'язок із суднами і береговими радіостанціями.

Вихованці «колишнього фронтовика щороку беруть участь у міських змаганнях з приймання і передачі радіограм. Так у дні Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи вони виставили дві команди, виборовши дружиле і третє місце. Відзначилися Костянтин Приходько, Олег Возняк. А Оксана Філікова та Світлана Криворучко в ході змагань виконали нормативи першого юнацького розряду з прийому на слух і передачі на ключі. Світлана Криворучко та Олег Возняк в складі збірної команди Світловодська брали участь в обласних змаганнях.

Найчисельнішим у клубі є взвод старшин корабельних шлюпок, яким керує колишній військовий моряк-підводник Григорій Семенович Карлик. Хлопчики і дівчатка вивчають

будову суден і шлюпок, їх обладнання. В літні місяці ходять на ялах під парусами і на веслах, вирушають у далекі рейси на теплоходах «Юнга» і «Чекіст». За одинадцять років існування флотилії юні моряки здійснили 44 походи по водоймах Дніпровського басейну, пройшовши понад 30 тисяч кілометрів.

Вивчають учні бойову техніку і зброю Військово-Морського флоту, вчаться залучно стріляти.

Люблять курсанти строю підготовку. Захоплюються поглядами прозоджають переходи вихованців клубу, коли ті в морській формі карбують крок вулицями міста.

Велику увагу в клубі приділяють військово-патріотичному вихованню. Тут часто проводяться зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної, воєнними відмінниками бойової і політичної підготовки колишніми вихованцями флотилії, які приїждять у відпустку в рідне місто. Недавно в гостях у курсантів побували Герой Радянського Союзу М. І. Євсєєв капітан другого рангу запасу Б. Я. Шмаков, — його син Сергій теж вчився в клубі юних моряків, а потім закінчив військово-морське училище. Нині капітан-лейтенант Сергій Шмаков плаває на великому кораблі Пізненого флоту, гордо несе бойову естафету, передану батьком, котрий прослужив на флоті 28 років.

Відвідують клуб і моряки далекого плавання. Бу-

ли тут помічники капітанів теплохода «Сванетія» — Герой Соціалістичної Праці В. І. Корінний, теплохода «Белорецьк» — Є. О. Гаврилін та теплохода «Анапа» — Є. В. Гладков. Затамувавши подих, слухали юнаки і дівчата розповіді про морські шляхи, про те, як високо несуть моряки за рубежем честь радянських громадян.

Багато колишніх вихованців клубу сьогодні самі борознять моря. Серед таких — Віктор Решетняк, Марат Шамшасов, Володимир Керандуков, брати Павло та Іван Козловські. Вчаться у військово-морських училищах Юрій Голєв, Анатолій Омельченко.

А в клубі готуються до походів на кораблях Віталій Шевченко, Володимир Малиновський, Анатолій Волков, Лідія Поліщук...

Під час літніх канікул вихованці клубу здійснюють два десятиденних походи на ріку Псьол для відпрацювання майстерності особового складу на суднах і шлюпках і в двадцятиденний похід до Бреста на двох кораблях.

До клубу, що розмістився в будинку № 20 по вулиці Гагаріна, часто надходять листи від колишніх вихованців. Вони дякують своїм наставникам за науку, за те, що прищепили любов до моря, до професії. Ось рядки з листа штурмана далекого плавання Сергія Вербенка: «Чотири роки, проведені мною на флотилії, я вважаю кращими в житті. Тут я «захворів» морем, вирішив стати моряком. Навчаючись у Ризькому морехідному училищі, я переконався, що не даремно відвідував клуб. Мені легше було оволодіти назвигайними науками, ніж іншим курсантам. Хлопцям, які нині відвідують клуб, скажу: краще зчитися, потім вступайте до нашого училища. Бо це прекрасно — бути моряком!»

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ, завідувач позаштатним відділом військово-патріотичного виховання Світловодського міського комітету ДТСААФ.

УСТРЕМЛІННЯ

КЛИЧЕ
КОРЧАГІН

Коли в нашому музеї збираються на уроки мужності

учні місцевих шкіл, ми са-

прошуємо на них спартансь-

ців, котрі лишилися в жи-

вних. Г. А. Савицького

школярі якось запитали:

— А що найбільше люби-

ла читати Юлія Римар?

— «Як гартувалася сталь»,

«Овід»

І на перших комсомольських зборах «Спартак» теж прозвучали закличні слова Миколи Островського: «Найдорше в людини — це життя, воно дається їй тільки один раз, і прожити його треба так, щоб не було нестерпно оооляче за оооцільно прожиті роки...»

Незабаром відзначатиметься зроччя першої публікації книги М. Островського «Як гартувалася сталь». Учителю Красногірської восьмирічної школи А. Семендєєва, яка виконує в нашому музеї обов'язки молодшого наукового співробітника, запропонувала піонерам і комсомольцям іще раз перечитати цей безсмертний твір письменника-біблія і підготуватись до читальної конференції. Був у школі відкритий урок «Як гартувалася сталь» у тлумаченні корчагінці різних поколінь, зокрема спартанці Красногірні.

Збираємо ми листи — відгук на першу публікацію книги про Корчагіна. Ось що, наприклад, писав Юліус Фучик: «Ніщо не страшне комуністові, — ось висновок із книги, ось підсумок життя автора».

А що скажуть на уроці юні красногірці? Що скажете ви, друзі, прочитавши що раз «Як гартувалася сталь»? Як устремління вибликає у вас безсмертний образ Корчагіна?

Г. КУЛИК,
директор музею підпільної комсомольської організації «Спартак». Голованівський район.

СИЛЬНІ, СМІЛИВІ,
СПРИТНІ«СПОРТ,
НАВЧАННЯ
І ТРУД
ПОРУЧ ІДУТЬ»

під таким девізом живуть юні лєнінці Олександрівського району.

Уявити піонера, котрий не займався б фізкультурою чи спортом, безумовно, важко. Не мислять собі цього і хлопчики та дівчатка дружини імені Олега Кошового Олександрівської середньої школи № 1.

Змагання з різних видів спорту, щоденні тренування, підготовка до майбутніх спортивних баталій — без цього не проходить жоден навчальний день у школі. А з якою радістю і нетерпінням готуються школярі до «Веселих стартів», військово-спортивних свят, ігор «Роби як ми, роби разом з нами, роби краще за нас», шахово-шашкових турнірів! Наприклад, кілька днів тому у школі пройшли змагання зі спортив-

ної гімнастики. Переможцями стали три Світлани: шестикласниця Світлана Онощенко та учениці 5 «Б» класу Світлана Бобир і Світлана Савченко. Скоро на шкільному стадіоні поведуться класні футбольні команди, що змагатимуться на приз «Шкільний м'яч».

Від регулярних занять спортом дітвора міцніше прямо на очах. Допомагає спорт і в навчанні, і в праці. А спортивні досягнення і рекорди радують у десятиріччя абсолютно всіх: і учнів, і педагогів, і в першу чергу вчителів фізвиховання І. Ю. Березенка та Ф. Г. Ткаченка.

В. ОПАНАСЕНКО,
старша піонервожата
Олександрівської СШ
№ 1.

МОЯ БАТЬКІВЩИНА —
СРСРПАРТИЗАНСЬКИМИ
СТЕЖКАМИ

Щасливо і радісно живуть сьогодні хлопчики і дівчатка Країни Рад. Під мирним сонячним небом, не знаючи жаків війни. Та вони свято бережуть пам'ять про тих, хто ціною свого життя завоював їхню щастя. Ось чому ні

на мить не припиняється робота загонів червоних слідопитів, під керівництвом шкільних комсомольських організацій, ось чому жоден піонерський збір не проходить без дорогих гостей — учасників Великої Вітчизняної вій-

До 60-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

ни. Ось чому на могилках загиблих воїнів завжди полум'яніють квіти...

У нашому районі піонерський маршрут «Моя Батьківщина — СРСР» чи не найпопулярніший. У кожній школі, піонерській дружині діють пошукові загони. Активно працюють вони в Богданівській СШ № 1 імені В. І. Леніна, Володимирівській, Дмитрівській десятирічках, Казарнянській восьмирічній школі. А юні лєнінці Мошоринської середньої школи збирають матеріал про подвиги у роки війни своїх земляків. Героїв Радянського Союзу О. М. Кіян та Ф. С. Кобця, листуються з 50 бійцями, котрі

тирічним хлопчиком він потрапив у партизанський загін імені Держинського, що діяв у Чорному лісі. Анатолій Васильович розповів про своє нелеге дитинство, згадав кілька найпам'ятніших моментів життя.

А ще А. В. Запорожесь допоміг школярам розробити маршрут майбутнього походу, що проляже колишніми бойовими стежками. Мета походу — знайти могилу комісара партизанського загону імені Держинського.

І. СКРИПНИК,
комсорг по групі середніх шкіл Знаменського міського комсомолу.

На знімку: невтомна й ініціативна, сумлінна і наполеглива — така вона, старша піонервожата Долинської десятирічки, що в Гайворонському районі. Людмила Іванівна КОНЦЕВА.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ТАКА ПОТРІБНА ПРОФЕСІЯ

СЛУЖБА
ПОБУТУ

У майстерні № 1 Кіровоградської фабрики «Ремвзуття» завжди людно. Одні здають полагодити чобітки, черевички чи туфлі, інші чекають, коли їхнє замовлення буде виконано. І кожному з відвідувачів хотілося б, щоб ремонт зробили швидко і добротно. Працівники майстерні завжди раді запропонувати свої послуги. Усі дев'ять майстрів-взуттєвників — це молоді люди. Вони люблять свою професію. Що в ній знайшли привабливого? Хлопці й дівчата навіть не намагаються вивести математичну формулу цієї любові. Їм подобається запах клею, стукіт молотка, їм приємно бачити, як

зіпсована річ знову набуває привабливого вигляду.

— Як пілот спостерігає за польотом літака, як моторист прислухається до роботи двигуна, так і ми приглядаємося до взуття, — говорить Надія Настасієнко. — Мабуть, кожен з нас, зустрівши людину, обов'язково гляне, в чому вона взута. Інколи (це вже щось на зразок гри) по взуттю намагаємося довідатися якомога більше про людину...

Депутат Ленінської (м. Кіровограда) районної Ради народних депутатів Надія Настасієнко працює нині у рахунок 1984 року. Це свідчить і про її вправність, і про високу вимогливість до

себе, і про бажання своєю роботою принести людям радість.

Наталя Бузюк з дитинства хотілося працювати на швейних машинах. Зараз вона може шити на машинах різних марок.

А от Григорій Чевільчак раїше був дояром у Новомиргородському районі, а коли сім'я переїхала до Кіровограда, став взуттєвником.

— Думаю, що людину прикрашає будь-яка робота. Все залежить від самої людини. Кажуть, що зараз у професії шевця зникла творчість, бо він перестав шити взуття, а тільки ремонтує. Насправді це не так. Просто технічний прогрес уніс свої корективи. А продовжити строк служби взуття, виготовленого на фабриці, так же почесно, як і виготовити його.

В. АФАНАСІЄНКО.

«ВАМ—ЛИСТ!»

Шість тисяч журналів, 10 тисяч газет відправлять щомісяця передплатникам Долинський районний вузол зв'язку. З року в рік колектив його успішно бореться за поліпшення якості роботи, забезпечення вчасної й безперебійної доставки кореспонденції за призначенням.

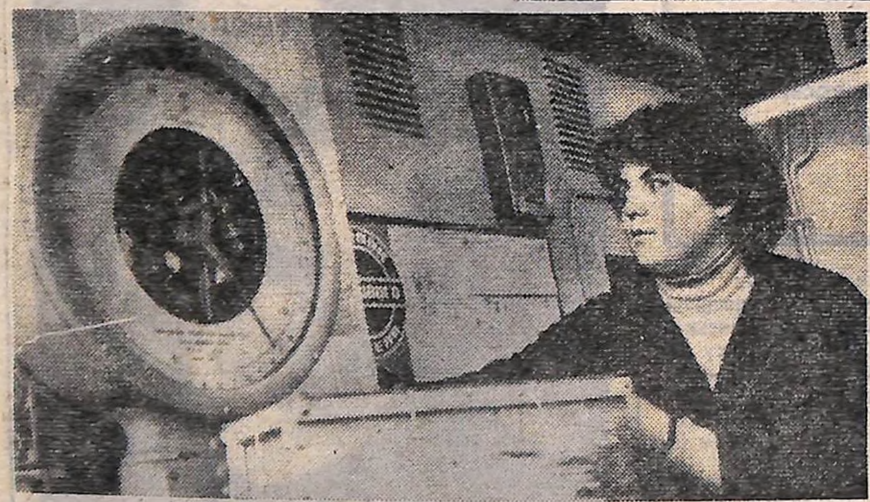
Майже одночасно прийшли працювати в райвідділ зв'язку комсомолки Галя Олащенко, Олена Вдовенко і Наталя Солтисік. За порівняно короткий час дівчата з допомогою досвідчених працівників досконало оволоділи секретами високої майстерності. Сумлінне ставлення до роботи, прагнення працювати сьогодні краще, ніж учора допомогли їм утвердитися в колективі, стати його невід'ємною ланкою. Але дівчата не зупиняються на досягнутому. Вони на шляху до нових вершин у роботі.

На знімках: Галя ОЛЕЩЕНКО (вона займається доставкою пошти на підприємства та в організації); листоноша Олена ВДОВЕНКО; Наталя СОЛТИСІК — оператор-розподільник поштових відправлень.

Фото В. ГРИБА.

Фото-репортаж

СПОРТ

ГПО НА МАРШІ

ПРИКЛАД БАГАТОБОРКИ

Другорядного у виховній роботі з молоддю не може бути. І якщо ми говоримо про фізичне загартовування юнаків і дівчат, то падаємо цьому питанню такого ж значення, як і організації соціалістичного змагання молодих механізаторів і тваринників чи, скажімо, роботи по профорієнтації.

Багато видів спорту популяризується в нашому колективі фізкультури. Футбольна команда когоспу — одна з найсильніших у районі. Беззастовні колективи гандболістів, важкоатлетів. Та коли мова заходить про масовість, ми беремо на озброєння передусім комплекс ГПО. Кожен комсомолець, кожен молодий виробничник складає залік з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою нормативів і вимог комплексу. Найбільш перспективних значківців згуртовано в групах з багатоборства ГПО. Щоб падали змаганням багатоборців більшого напруження, когоспні спортсмени запрошують на свої турніри старшокласників місцевої школи, які мають можливість частіше тренуватися.

Разом з учителями, старшокласниками молоді виробничники об'їжджали зразкові спортивні бази. У нас найкраще у районі стрільбище, всі бігові доріжки, ігрові майданчики — з гумово-бітумним покриттям. Їх постійно оновлюємо. Ось і в ці весняні дні вже немало попрацювали. Спеціальний ударний загін прийде сюди й 17 квітня, в день комуністичного суботника.

Та все ж мати зразкові спортивні споруди — це ще не все, якщо юнаки і дівчата не усвідомляють, що тільки за умови регулярних занять фізкультурою і спортом буде користь. Тренуватися можна і на простому майданчику, і на стежині в парку, а до кросового забігу підготуватися, якщо кожного дня займатимешся бігом берегами ставу чи просто сильською вулицею. І тут нічого не може бути дивного: в спортивному костюмі селом біжить юнак. Дехто інколи навіть соромиться. А доярка нашого когоспу Катерина Грабчак — людина: з ферми на стадіон вона приходить і вранці, і ввечері. Успішно виступила ця багатоборка на змаганнях сільських фізкультурників у Кіровограді і стала призеркою. Як одну з кращих фізкультурниць Катерину Грабчак обрано членом обласної ради ДСТ «Колос».

І коли ми проводимо вечори спортивної слави, то завжди ставимо її за приклад іншим.

Так би хочет! Що у нас на порядку денному? Знову ж такі старту з багатоборства ГПО. Ми готуємося до змагань на приз «Комсомольської правди». Переконані, що в складі збірної району і цього року будуть представники нашого колективу фізкультури.

О. БАРСЬКИЙ,
заступник голови когоспу імені Шевченка по роботі з молоддю.
Ульяновський район.

СПОРТ

СПОРТ

Хто побував цими днями на кіровоградському стадіоні спортлугу «Зірка», той міг побачити, скільки тут нового: пофарбовано трибуни, упорядковано сектори, починане зеленіти футбольне поле. Хоч сьогодні можна починати поєдинки. Але кіровоградська «Зірка» в дорозі. Позавчора вона прозела товаришський матч із збірною Світловодська, де на центральному стадіоні міста було відкрито новий весняно-літній сезон. А завтра вітрила перед новим футбольним марафоном піднімуть команди другої ліги. Перший налендарний матч 45-го чемпіонату країни «Зірка» проведе в Полтаві з місцевим «Колосом», а 8 квітня зустріне з черкаським «Дніпром».

Наш кореспондент попросив начальника команди «Зірка» Сергія Васильовича ШАПОВАЛОВА відповісти на кілька запитань, які цікавлять читачів «Молодого комунара».

ФУТБОЛ

ВІТРИЛА ПІДНЯТО!

— Передусім — про підготовчий період перед іграми нового чемпіонату.

С. ШАПОВАЛОВ: Тренування ми почали як ніколи рано, ще в середині грудня минулого року. У Світловодську, Кіровограді, Алушті виявлялися функціональні можливості кожного спортсмена, його індивідуальність під час гри. Чимало зроблено в напрямі фізичної і техніко-тактичної підготовки. Скажімо, у Світловодську, крім роботи зі шкіряним м'ячем у спортзалі і на відкритому майданчику, практикувалися кроси, лижні пробіги, старту на плазальному басейні, футболісти були в ролі важкоатлетів, баскетболістів, легкоатлетів. Тренери мали нагоду побачити, як поведуться гравці на всіх лініях і в ланках. А 20 днів перебування в Мукачевому стали свідченнями того, що про нашу команду знають за межами України. Із «Зіркою» виявили бажання зустрітися молдавські, білоруські футболісти, команди Прибалтики і Російської Федерації. У п'яти матчах «Зірка» мала дві перемоги і три нічиї. Під час цих ігор наші гравці забили у ворота суперників сім м'ячів, а у свої пропустили лише три. Всі ці оглядини, звісно, були корисними. Тренери переконалися, що команда в основному згуртувалася, після цих репетицій можна визначити претендентів в основний склад команди.

— Як же виміри робили старший тренер Юрій Іванович Махно та інші наставники «Зірки», комплектуючи футбольну дружину?

С. ШАПОВАЛОВ: Передусім слід нагадати, що їд нас пішли деякі футболісти, які торік грали за наш клуб. Наприклад, Валерія Самофелова призвано до лав Радянської Армії. Три гравці відраховано з команди, бо вони не виправдали наших надій. А тепер — ставка на омолодження колективу. До цього нас спонукали й вимоги, що ставлялися до команд вищого класу. Скажімо, під час матчу на своєму полі в складі гравців зобразував бути один спортсмен віком до вісімнадцяти років. Він не повинен залишати футбольне поле всі дев'яносто хвилин матчу. Або його має бути готовий замінити, футболіст такого ж віку. Отже, у нашому колективі

буде два таких спортсмени — Володимир Ганчев і Едуард Денисенко.

— А який основний склад команди?

С. ШАПОВАЛОВ: Як і в минулі роки, за «Зірку» виступатимуть: наш ветеран і капітан команди Юрій Касюк, що грає в захисники Володимир Димоз та Олександр Смирченко, нападуючі Олександр Алексєєв і Сергій Ралоченко, півзахисники Федір Студнов, Олександр Безчасний. Добре показав себе за час підготовчого періоду наш комсорт Ігор Черненко, котрий буде на лівій захисту. А ось новачки команди: воротар Володимир Коваль, захисники Сергій Кучеренко, Віктор Дмитров, Микола Гаман, півзахисник Михайло Савка, центральний захисник Сергій Кучеренко, нападуючі Юрій Сердюк і Михайло Калита, півзахисник Ярослав Бобеляк. Новий у нас і лікар — Володимир Іарасенко.

Як бачите, оновлення солідне. Делішим новачкам немає ще й двадцяти років, іншим — ледве за двадцять. Отже, основний склад колективу — люди комсомольського віку, на яких можна надіятися. А для того, щоб наша футбольна дружина була максимум беззадатною, як слід налагодимо в новому сезоні виховну роботу з молодими спортсменами. Нас турбує, як вони загартовуються ідейно, психологічно. Во в минулому сезоні траплялося так, що одні гравці були справжніми патріотами свого спортивного клубу, а інші просто «пересиджували» в ньому і шукали теплішого, пристиглого місця. На іменитих ми не нарікаємо. Вони вирости і мають моральне право виступати у вищій лізі. Ось хоча б Євтушенко. Він у перших іграх нового сезону він порадував киянське «Динамо». І нас порадує теж. Хочемо, щоб на Євтушенку рішилися усі наші новачки.

— А які намітки робить керівництво команди щодо її сходження в турнірній таблиці?

С. ШАПОВАЛОВ: Безперечно, хотілося б закріпитися у прозідній шістці. Для цього треба зробити дуже багато, бо в «Зірці» надто мало досвідчених і загартованих бігців. Але найвищою нагородою футболістам буде те, коли задовольняться їхньою грою уболівальники.

30 березня в Палаці культури імені Жовтня відбулася зустріч футболістів кіровоградської «Зірки» з любителями футболу. Старший тренер команди Ю. І. Махно розповів про те, як готувалися наші спортсмени до нового сезону, зробив наголос на проблемах становлення колективу, який значно оновився молодими гравцями. Робітники заводу «Червона зірка» дали наказ своїй команді наступати і наступати — до вершин майстерності. А уболівальники обіцяли «Зірці» всіляку підтримку.

ЩО Ж, ВІТРИЛА ПІДНЯТО, УСПІШНОГО СТАРТУ ТОЄ, «ЗІРКА»! І ЩАСЛИВОГО ФІНІШУ!

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кировоград.

ул. Луначарского, 36.

ТЕЛЕФОНЫ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Віс 02592.

Індекс 81107.

Обсяг 0,5 друку. арк.

Друк. № 163. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.